

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

kindus, cuius ope & fædere freti ciues, magna intem-
runt pro Gertrude: Et hæc quidem longè post hec, qu-
numc tenemus, tempora: nunc verò per anticipatione
commemorata, propter seriem marchionum Saxonie,
in quam incidimus.

CAPUT XLV.

CVM Romanus Pontifex Leo apud Imperatorem
Henricum III. manens, Natale Domini peragi-
ret & oratione, Missarum celebratione in sancta die per-
acta, vt oportuit, apostolico ritu: in sequenti Lutipol-
dum Moguntinæ sedis Archiepiscopū, vt potè in sua pri-
uincia potissimum, surrogauit officio. Cùmque peracta
processione, & dicta oratione, Pontifex in sua sede de-
nore consisteret, subdiaconus lectionem sacram pere-
git: quam cùm non ex ritu apostolico, sed suæ pro con-
suetudine ecclesiæ pronunciaret, admonitus à suis Ro-
manus pontifex, lectorem curauit admoneri, vt Roma-
no ritu præsente summo Ponifice pronunciaret: quod
cùm ille contemneret, & iterum admonitus persistari,
Papa expleta lectione, vocatum, ab omni officio degra-
duavit. Archiepiscopus misso ad Papam nuncio, orab.
vt suum sibi redderet ministrum: Papa recusabat.
Archiepiscopus, vt erat ecclesiastica disciplina non igno-
rus, disimulauit: & lecto euangelio, cùm sacra per-
actio instaret, archiepiscopus in sua sede consedit, con-
testatus, non se posse peragere officium, nisi reddim.
ministro. Papa constantiam archiepiscopi perpendens,
& maioribus occurrentis motibus, clericum restitutum
remisit. Laudanda in vitroque virtus. Impleuit enim
riterque suam dignitatem. Seueritatem distictioni
ostendit Papa in contumace, & lenitatem in episcopi
condeescensione: Ille quoquè de suæ ecclesiæ honore pe-
sent

seueranter egit, & quod voluit constanter impetravit. Fames deinde multas affixit prouincias: Multi principes periérunt. Gotfridus Lotharingie, cùm ducatum Mosellanorum obtinere ab Imperatore non posset, rebellionem ei ostendit: sed missis in eum ducibus capitatur, & vt liberetur, filium dat obsidem imperata facturum. Filio autem in obsidatu mortuo, iterum rebellat, impellens Balduinum Flandrensem comitem ad bellisocietatem. Palatum Imperatoris, quod erat Nouimagy, incendit Gotfridus. Albertus autem, qui ducatum Mosellanorum Gotfrido negatum accepit, à Gotfrido opprimitur. Ducatum eius Gerhardus de Elsatia, alterum Fridericus quidam obtinet: nunc mutatis titulis, de Limburgo, déque Lutzenburgo appellantur. Adhuc Leo Papa apud Imperatorem agebat: Is in Gallias descendens, vocato ad se Gotfrido, cervices Imperatori inflexit, peregitque reconciliacionem: Sed Balduinus Flandrensis in duritia permanxit. Imperator in illum misit exercitum, quo viso, flexus Imperatorem adiit Aquisgranum, & de iniuriis satisfecit: Sed tamen in sententia permanxit paucis diebus. Nam non diu post Lotharingiam incursionibus vexabat, Hoium oppidum incendit. Extitit interim causa, qua Gotfridus de integro se Imperatori opponeret: Duxerat ille coniugem relictam Bonifacij marchionis in Italia: Sed illi Henricus Imperator ingressum in Italiam pernegauit. Imperator autem contra Balduinum Flandrensem comitem duxit: Scaldim fluuium, Balduinum fugientem inseguens, transiuit, vastabundus incedit, multam prædam, plurimos captiuos, & inter alios Lambertum comitem, Balduini comitis satellitem, multos etiam Flandrensiū

fium primores intra urbem Tornacum includit & cōpīt. Idem postea Balduinus cum Gotfrido Fridericū auunculum suum obsidet in Antwerpia: sed concorrentibus Lotharingis, ab oppugnatione desistit. Interv Romæ mortuo Leone, Victor, anteā Fridericus, bō Bauarus, surrogatur: qui Henricum Imperatorem, aliqua à se peteret iniqua, demulcere cupiens, Hildebrandum subdiaconum illi mittit oratorem: oponuneq; accidit, vt Imperator graui laborans morbo, quodiam perijt, Henricum filium puerum octennem, Hildebrandi cardinalis auctoritate fretus, Romanorū regem ac Cæsarem dixit: quod quidem Hildebrandus postea Pontifex factus, in epistola ad Rodulphum Sueviae ducem indicat in hæc verba: Vnde nobilitatem iūscire volumus, quia non solum circa regem Henricum, cui debitores sumus, eō quodd ipsum in regem elegimus. & pater eius laudandæ memorie Henricus Imperator inter omnes Italicos in curia sua speciali me honore etauit, quodque etiam moriens, Romanæ ecclesiæ p̄ venerandæ memorie Papam Victorem, prædictum filium suum commendauit, aliquam malevolentiam non s̄uamus. Sed Henricus III. tunc moritur, & in partē spiræ sepelitur, cūm annis præfuisse septem atq; decem. Hic sit modus huius voluminis, nè excurrat in immensum.

SAXO.

